

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300. Particulari Lei 500. Autorități și străinătate Lei 800. De sprân Lei 800. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole republicate nu sunt chemați să o încălzească și să o îndrume neconținut, ierarhii Bisericii.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegrafului Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÂNTAREA

Inalt Prea Sfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit NICOLAE la deschiderea Congresului național-bisericesc din 18 Noembrie 1947 la București

Simt o adâncă bucurie să pot saluta pe reprezentanții clerului și poporului nostru dreptcredincios, întruniți în Congresul național bisericesc, în vederea întregirii unora din scaunele vacante. Stăpânit de această bucurie, adresez tuturor membrilor Congresului nostru un călduros: Bine ați venit și urarea ca bunul Dumnezeu să le stea aproape cu darul și cu ajutorul Său pentru ca misiunea pentru care s'au întrunit să o ducă la cel mai norocos sfârșit.

In lumina bucuriei mele și de sigur și în a Domniilor Voastre stăruie însă și o umbră. E regretul de a nu avea în mijlocul nostru pe I. P. Sf. Patriarh, conducând dela această masă prezidială lucrările Congresului. Socotesc că sunteți cu toții de acord să-i trimitem asigurările iubirii și venerațiunii noastre — și urări de grabnică restabilire din indispoziția care-l împedecă de-a se afla între noi.

Mărit Congres,

Intrunirea noastră în această sesiune extraordinară se impunea ca o necesitate. Toate Adunările eparhiale și-au ținut în cursul acestui an sesiunile lor, în cadrul cărora au ales noi delegați în Congresul național-bisericesc. Mandatul de conducere noui membri trebuia verificat de plenul Congresului.

Pe lângă aceasta, o serie de scaune mitropolitane și episcopale ale Bisericii noastre au devenit în anii din urmă vacante prin diferite împrejurări. Ocuparea lor cu noi titulari nu mai putea întârzia mult, dacă voim ca viața bisericească să nu fie ținută în loc de probleme cari în lipsa titularilor nu puteau fi rezolvate.

Sunteți chemați ca, întregind împreună cu d-nii deputați ortodocși ai eparhiilor respective, Marele Colegiu electoral, să desemnați pentru acele eparhii pe conducătorii duhovnicești pe cari conștiința Domniilor Voastre luminată și îndemnată de Duhul Sfânt îi va găsi că sunt cei mai corăspunzători pentru misiunea ce-i așteaptă în aceste vremuri în fruntea acelor eparhii.

Biserica noastră stă în fața unor mari probleme și îndatoriri. Timpul în rotația sa neconținută și-a scos la iveală o față nouă, cu un complex întreg de imperative. Biserica, sfântuțoarea și mângăietoarea divină a tuturor veacurilor, va găsi, în tezaurul învățăturii mereu actuale și nesfârșite a Evangheliei, lumina care să dea pace și mulțumire și sufletelor de azi. Pentru aceasta se cere însă ca slujitorii ei să-și inchine toată râvna și toată inima principiilor revelate ale

dumnezeescului nostru Mântuitor. Iar râvna lor — a preoților Bisericii — sunt chemați să o încălzească și să o îndrume neconținut, ierarhii Bisericii.

Iată de ce actul pe care aveți să-l săvârșiți în aceste zile e de cea mai mare importanță pentru lucrarea viitoare a Bisericii noastre în mijlocul neamului.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze hotărârile Congresului nostru național-bisericesc.

Educația de sine însuși a preotului

Conferințele preoțești de toamnă din acest an au avut, pe lângă temele locale ale fiecărui protopopesc și această temă generală, pentru întreaga preoțime din Arhidieceză, dată de Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae.

Indemnul I. P. Sf. Sale către preoțime de a se forma continuu printr-o educație de sine, este asemenea îndemnul Sf. Ap. Pavel către ucenicul său iubit Timotei, căruia îi scria: «Te îndemn să îți aprins darul lui Dumnezeu ce este în tine prin punerea mâinilor mele» (2 Tim. 1, 6), sau lui Tit: «Intru toate arată te pe tine pildă de fapte bune, dovedind nestrăicătate în învățătură și cinste» (Tit 2, 7).

Grija preotului pentru desăvârșirea lui proprie, printr-o educație continuă, se impune atât pentru caracterul lui de om, care aspiră neîncetat spre perfecțiune, cât și prin misiunea sa pe care o are în lume, care e strâns legată și condiționată de starea lui personală de desăvârșire, din toate punctele de vedere.

Preoția este un dar și o mare vrednicie. Insa, darul și vrednicia se pot menține numai printr'un efort susținut și continuu. Preoția este asemenea unui foc. *E un foc ceresc ce lucrează și arde într'un vas de lut.* Pentru ca darul preoției să nu fie în preot o arderă lentă, nevăzută, nesimțită și neatrăgătoare, trebuie ca preotul prin simțința lui proprie, prin conștiința darului ce-l poartă să-l facă viu, văzut, simțit și atrăgător.

Preotul este asemenea vaselor comunicante prin care se transmit energiile harului ceresc. Chiar dacă puterea și efectul acestor energii harice nu e în directă legătură cu starea vaselor prin care se transmit, totuși pozițiunea lor poate face comunicarea mai iute sau mai încetă. Dacă ele se află într-o pozițiune inferioară mediului spre care conduce harul, comunicarea ajunge aproape imposibilă.

Bazați pe aceste comparații — care sunt departe de a fi perfecte — putem afirma că datoria preotului de a se îngriji de creșterea sa spirituală până la «statura omului Hristos», cum spune ap. Pavel, face parte din datoriile fundamentale ale ființei lui umane și este un imperativ al sublimiei lui chemări de a fi un «alter Christus» în lume.

De obicei când se vorbește de legătura și asemănarea preotului cu Hristos, se reduce aceasta numai la funcțiunea lui de purtător al unor daruri supranaturale. Insa cuvintele «alter Christus» au o întreită semnificație. Preotul se cade să fie reprezentantul lui Hristos într-o întreită ordine de idei. El este un «alter Christus», întâi din punct de vedere mistic-ontic, ca unul ce face parte și conduce în legătură nemijlocit cu Hristos «trupul mistic al Domnului», adică Biserica. El este un «alter Christus» prin voca-

menirii, doftorul sufletelor și-al trupurilor, primăvara dulce, Hristos Domnul.

De aceea, acum când atenția omenirii este îndreptată spre „Sfatul Păcii”, mai vărtos acum să se îndrepteze rugăciunea noastră ca tămăia înaintea Împăratului Păcii! Și precum piere fumul de la fața focului, așa se va risipi și norul vrajbelor. Căci numai la picioarele Mântuitorului, oamenii vor putea din nou să audă glasul mângăitor, înlăritor și de viață dător, binecuvântându-i: Pace vouă!

Pr. Lt. Col. I. BOȚOCAN

Pentru pace

N'a trecut multă vreme de când duhul urilor și-al vrajbei, ca un uragan pustiitor, a căsunat omenirii prăpăd mare. Dar la temelile vieții, întru înveșnicirea lor, este necesară pacea. Progresul — autenticul progres — este rodul păcii, oricât s'ar strădui contrarii să facă apologia războaielor. Sunt atâtea alte lipsuri și suferințe în omenire, pentru ca să mai fie nevoie și de această pacoste, de război.

Pacea este mai întâi o altitudine sufletească. Ea stă la capătul opus al vrajbei. Ea înseamnă o pace a inimii și o împăcare cu tine însuși. Dar nu vine dela sine. Pacea, și pentru ins, e un fruct obținut cu multă „trudă, lacrimi și sânge”. Insa, până să devină rod, apărut-a ca un ghiocel plăpând și sfios, semn că pustiitorul cri-văț a luat sfârșit. Și chiar și'n toiul văl, când orfanii. Ba fiecare de cap, pacea de față era, mijind prin mugurii nădejdiilor, în culele tainice ale inimii.

Dar opintirea de a statornici pacea în afară, printre oameni, câtă vreme în sufletul lor e tot furtună, nu-i decât o deșartă iluzie: strădanie stearpă, goană după vânt. Fiindcă imaginea lumii e un reflex al sufletului tău. Omul — adevăratul om — e chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Iar lumea, chipul și asemănarea omului. De aceea, căzând omul în păcat, turburatu-s'a și pacea sufletului său; dar, odată cu el, s'au turburat și s'au răsvrătit și stihiiile firii. Păcatele, noianul de păcate, au stârnit noian de ape, răsvrătirea stihiiilor naturii. Cel mai sensibil barometru ce marchează schimbările de atmosferă, salturile ori prăvălirile lumii, este sufletul omului. Mai puțin chiar. Nu numai le înregistrează, ci el însuși le dă naștere și le provoacă. Astfel ne apare mai clar sensul cuvintelor Domnului: „Ce folosește omului să câștige lumna toată, dacă își pierde sufletul?” Nimic.

Pacea mai e și un dar de sus. Căci orice strădanie rămâne zadarnică, fără binecuvântarea Domnului. Asta vrea să spună că și pe calea cea

bună fiind, trebuie să avem asigurarea asistenței divine. Pentru că la tot binele Dumnezeu, Atoțbunul, nu poate fi absent. Dacă ne închipuim că putem dobândi pacea fără să avem trebuință de un alt ajutor mai presus de noi, numai ne amăgim. De aceea sfânta noastră Biserică neîncetat se roagă pentru pace.

Pacea nu înseamnă, însă, așa cum s'ar părea, și nemișcare. Pentru natură, primăvara este însași pacea și totodată, cheazăia ei. Dar lucrarea nu încetează nici o clipă. Ba tocmai acum e mai vie. Aci colțul ierbii, aci îmbobocirea, aci florile care purced spre rod. Pacea-i climatul potrivit lucrului cu spor și trainic. Pacea-i ca razele soarelui de primăvară care întorc din moarte la viață: iarbă, flori, găze... Omul intră în contact cu natura, spre mutuală sprijinire, sub binecuvântarea păcii. Și iarăși se mai aseamă vântului, pentru cei ce se topesc sub arșița verii: înviorează trupurile, făcând spornică orice lucrare.

Pacea ne vine de sus, ca dar și har, pentru ca lupta cea bună să lup-tăm.

Convulsiiunile în omenire sunt încă mari. Pentru că prea îngrozitoare au fost svârcolirile și durerile, ca să înceteze suferința de istovire. N'a trecut mult de când potopul cuprinsese din nou toată omenirea. Iar apele nu s'au retras încă peste tot la matca lor.

O. N. U. s'a născut chiar în toiul suferințelor. Simțitoare și înțeleghătoare, ca o fiică a durerii ce este, ea are rolul tocmai de a tămădui ranele cele trupești din omenire.. Dar pe cele sufletești, cine?

Iarba, roasă până la un fir de colțul gerului năpraznic, apare la fel de frumoașă odată cu primăvara. Unde-i primăvara vieții pentru omenirea rănită în inimă, rană ce nu va înceta să sângereze generație după generație?

Tămăduitorul sincopelor inimii o-

Taina Mărturisirii

„Duh mut și surd, eu fie îți poruncesc: ieși dintr'ânsul“. (Mc. 10, 15)

Taina vindecării unui suflet stă ascunsă în duhul omului. Aici, Stăpânul vieții, Hristos, sâdește, crește și sporește viața nouă, plină de dar și de adevăr. În locul duhului „mut și surd“ al patimilor, Hristos înviorează sufletul nostru prin duhul cel dătător de viață al virtuților. Așa se lucrează taina cea mare a învierii omului, pe urma căreia vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit. Odată însănoșit sufletul prin duhul lui Hristos, se face lumină înăuntrul și 'n afară, schimbându-se întreaga făptură omească, prin lucrarea de sus a darului dumnezeesc.

Ei, Stăpânul vieții noastre, vede până'n adâncul sufletului nostru și acolo unde se urzește răul, în taina duhului nostru, aduce leacul dătător de viață al pocăinții.

Acest leac l-a încredințat slujitorilor Săi în sf. Taină a Mărturisirii, ca ei să-l știe chivernisi spre mântuirea sufletească a credincioșilor.

Sfânta Taină a Mărturisirii este mâna milostivă a lui Dumnezeu, întinsă până la sfârșitul veacurilor, pentru toți păcătoșii, ca cei ce vor să se mântuiască să aibă scut și pavăză de apărare împotriva păcatului.

Deși Taina Mărturisirii este așa de folositoare și mântuitoare pentru sufletele noastre, deși zace în firea omului să-și mărturisească durerile și poverile sale suflețești, totuși, sunt atâtea piedeci cari se ridică în calea noastră spre pocăință. Cel mai mare dușman al mântuirii noastre este »duhul mut și surd«, care pune stăpânire peste sufletul nostru cu așa mare putere, încât îl oprește să-și dea pe față pă-

catul. Omul e foarte îndrăzneț în calea păcatului, dar e zăbavnic în mărturisirea și ispășirea lui.

Un »duh mut și surd« îl face pe om să-și tacă păcatul și să nu ia seama la glasul pocăinții. Duhul mut îl stăpânește pe cel păcătos cu rușinea, iar cel surd cu nepăsarea.

Din pricina aceasta sunt așa de rare mărturisirile adevărate, așa încât păcatul abia de este lovit în frunzele lui, rădăcinile și trunchiul fiind bine înfipite în firea păcatosului.

Mulți dintre noi, venind la scaunul sfintei Mărturisiri, nu ne-am luat osteneala nici măcar să ne cercetăm viața noastră, fiind cu totul nepregătiți. Așteptăm din gura duhovnicului să ne aducă aminte de păcatele noastre, uitând că prin acest mijloc îngreunăm atât sufletul preotului-duhovnic, cât mai ales sufletul nostru, ispitit mai mult decât oricând să-și acopere păcatul.

De aceea, avem datoria să ne pregătim sufletește cu multe zile înainte, făcând rugăciune și postire adevărată, căci numai prin acestea scoatem afară duhul mut și surd ce ne stăpânește. După ce am închis ușa grijilor pământești și ne-am retras în cămăruța sufletului nostru, să stăm de vorbă cu judecătorul faptelor noastre, conștiința, și glasul ei ne va spune, cum ne aflăm cu viața noastră. Avem să ne dăm seama cu deamănuntul de faptele, vorbele și gândurile, pe care le vom cerceta în lumina sfintei Evanghelii.

Numai așa vom ajunge la câștigarea smereniei, virtutea trebuitoare oricărui început de viață nouă.

Tu n'ai venit la sfânta Mărturisire să te desvinovățești, ci să te osândești. N'ai venit să-ți încarci sufletul cu păcate străine, ci să te ușurezi de ale tale. Vina păcatelor tale nu trebuie căutată în altul, ci în tine.

Cu adevărat un »duh mut și surd« ne stăpânește pe cei mulți, când e vorba să ne vedem pe noi cum suntem și să ne plângem păcatele.

Vrei să te duci la Mărturisire? Vezi-ți păcatele tale. »Nu aduce ca luda cuvinte și bani! Adă ca Petru fapte și lacrimi« (Miniat).

Atât unul cât și altul a plâns trădarea Mântuitorului. Unul a plâns cu lacrimi amare, cu adâncă părere de rău și a dobândit iertarea; celălalt a desnădăjduit și s'a pierdut pentru vecie. Unul a schimbat duhul lepădării cu al mărturisirii adevărate și a dobândit iertarea; altul a primit arginții trădării și și-a cumpărat țarina osândei.

A greși e slăbiciune a firii omenesti. A te îndrepta este dar și milă dumnezească. Stăruie și tu, frate, pe urma pașilor lui Iisus, apropie te cu credință și dragoste și vei auzi cuvintele Domnului: voesc, mântuește-te.

Ierom. SERAFIM

O. M. S.

Istovită de cea mai cutremurătoare dramă din istoria ei, omenirea se frământă continuu să se refacă în toate privințele. O etapă foarte importantă în această frământare o constituie hotărârea Conferinței internaționale a sănătății ce s'a ținut la New-York (19 Iunie — 22 Iulie 1946), de-a înființa „Organizația mondială pentru apărarea sănătății“, pe scurt O. M. S. Această organizație menită să substituie „Organizația de igienă a Societății Naționalelor“, va dobândi puteri juridice atunci când cele 27 state din O.N.U. o vor ratifica. Până atunci se află în perioadă pregătitoare și-i condusă de o comisie interimară.

Mare prin misiunea ei binecuvântată și extrem de imperioasă prin necesitatea ei acută, această organizație va via și lucra pe măsura entuziasmului și jertfelor ce se vor pune la temelie ei.

Târnosirea bisericii din Zărnești

— Duminecă, în 16 Noembrie 1947, s'a făcut târnosirea măreței biserici din Zărnești, ridicată prin străduința și osteneala P. C. prot. V. Stoicanea și din dărnicia largă a credincioșilor acelei parohii.

În scopul târnosirii, I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE a plecat dela reședința Sa din Sibiu, în 15 Noembrie c., fiind însoțit de P. C. arhidiacon I. Circov.

I. P. Sf. Sa a fost primit Duminecă dimineața în fața bisericii celei noi de preoțime îmbrăcată în odăjdii, de autoritățile locale și de poporul parohiei. Cuvântul de bun sosit l-a rostit păr. prot. V. Stoicanea. Actul târnosirii s'a desfășurat într'un chip impresionant și în rama tradiției legate de asemenea evenimente bisericești.

La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a rostit cuvânt de aleasă învățătură, pornind dela textul Sf. Ap. Pavel: „Nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, că puterea lui Dumnezeu este spre mântuirea a tot celui ce crede“ (Rom. 1, 16), a arătat că singură Evanghelia mântuește și nici o altă putere de pe lume nu are acest mare și sfânt dar. Din mijlocul frământărilor de astăzi să răsune chemarea: Inapoi la Hristos și la Evanghelia Lui.

La masa ce s'a servit după sf. slujbă, Înalt Prea Sfințitul a vorbit pentru M. Sa Regele, Dl. Prefect al județului Brașov pentru I. P. Sf. Sa. Au urmat apoi alte cuvântări, iar la sfârșit păr. protopop V. Stoicanea, a mulțumit I. P. Sf. Sale pentru tot ceea ce a făcut pentru Biserică și îndeosebi pentru conferirea gradului de protopop-stavrofor.

S'a remarcat în tot decursul acestei înălțătoare festivități alipirea poporului, în deosebi în aceste zile grele, de altarul Bisericii noastre și de înaltul ei Păstor.

Știința românească peste hotare

Invitat de Svenska Institutat din Stockholm, dl. prof. univ. Al Rosetti, rectorul Universității din București, a vizitat între 23 și 15 Nov. c., centrele universitare suedeze: Stockholm, Upsala, Göteborg și Luna, ținând conferințe publice privitoare la limba noastră.

Flind poftit și în Danemarca, d-sa a făcut — comunicare la Cercul lingvistic și a ținut o conferință publică la Universitatea din Copenhaga, vorbind despre „Individua-litatea limbii române“

Mulțumită publică

Profesorii și studenții Academiei Teologice „Andreiene“ mulțumesc și pe această cale bunăvoinței Onoratei Familii a decedatului consilier Dr. Sebastian Stanca pentru donația de 225 cărți de conținut religios pe seama bibliotecii lor.

Rectoratul

C. N. C.

Mișcător și stărnitor de un robust optimism este apelul recent al Comitetului național pentru ocrotirea copilului, pe scurt C. N. C. Din acest imn de iubire adresat mamei și copilului, desprindem următoarele pasagi:

„Nu se poate concepe progres, nu poate fi democrație adevărată, de care să nu beneficieze în primul rând copiii“.

„Comitetul național pentru ocrotirea copiilor va lupta împotriva mortalității infantile, împotriva bolilor, a subnutriției, a lipsei de îngrijire și de igienă, care lovesc în primul rând vârstarele cele mai fragede, copiii în primul an al vârstei lor“.

Apelul trebuie să aibă un răspuns adânc în conștiințele tuturor cetățenilor și să ducă la o acțiune sistematică și permanentă în respectiva direcție. Ca apelul să nu rămână o inițiativă „laudabilă“, ci să ducă la făurirea unui stălp puternic al viitorului nostru.

Răspândiți cu drag

Telegraful Român

Un preot vrednic¹

Cu inima frântă de durere mă găsesc astăzi în fața sicriului consilierului eparhial Prot. stavr. Dr. Sebastian Stanca, pentru a reprezenta cu acest prilej pe Prea Sfințitul Episcop Nicolae Colan, Consiliul Eparhial și preoțimea din Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului, spre a spune cuvântul de omagiu și durere pentru pierderea devotatului slujitor, care d luminat ca o făclie în viața tinerei noastre Episcopii.

Urmas al familiei Avram Stanca din Petroșani — care a zidit în vremuri de grea cumpănă șapte biserici și a înființat și consolidat tot atâtea parohii pe Valea Jiului — a fost înzestrat cu aceleași alese însușiri, pe care le-a pus în slujba Episcopiei Clujului.

Cariere și-o începe ca preot la Vulcan, pe urmă la Sebeș-Alba, de unde calitățile deosebite ce-i împodobeau sufletul l-au îndreptățit să fie chemat printre cei dintâi ostenitori în slujba nou-înființatei Episcopii a Vadului, Feleacului și Clujului, ca sfetnic apropiat al regretatului Episcop Nicolae Ivan.

De față la urzirea primelor fire ale destinelor acestei Eparhii, a stat strajă neclintită lângă leagănul ei, dăruindu-și cu nepreocupare munca unei vieți întregi pentru propășirea acestei tinere instituții.

Calitățile deosebite, cu care a fost înzestrat, l-au întovărășit tot lungul slujbei de consilier, dăltuind prin finuta sa o pildă vie pentru toți slujitorii altarului din cuprinsul Eparhiei.

De o sobrietate și un calm desăvârșit, plin de răspunderea chemării căreia s'a dedicat, a dovedit prin cele mai mici acte ale vieții o putere de muncă neobișnuită.

De o sânguință, care vădea pe omul ispititor al tuturor amănuntelor din viața Eparhiei, a fost în același timp omul de o modestie plină de smerenia preotului curcnic pe care-l intruchipa.

Talentul de publicist și bun mânuitor al condeiului, l-a pus de asemenea în slujba Episcopiei.

Pe lângă neenumăratele articole și studii, răspândite cu mărinimie prin diverse organe de publicitate, trebuie să încreștăm cu deosebită recunoștință, contribuția aleasă pe care a depus-o pe altarul Episcopiei Clujului, publicându-i istoricul din prilejul împlinirii primilor zece ani de muncă neostenită.

Avea de gând să ducă la bun sfârșit „Almanahul“ care să cuprindă monografia tuturor parohiilor, precum și biografia slujitorilor din cuprinsul Eparhiei noastre. Căile și voia lui Dumnezeu, pe care nu le putem cuprinde, au hotărât însă altfel.

Zadarnic am încerca să încondeem în puținele clipe ale ceasului de față, toată munca de organizator în multele slujbe cu care a fost cinstit, în calitate de consilier, de locotenent al scaunului episcopal din Cluj, ca și aceea de colaborator și prim-sfetnic al regretatului Episcop Nicolae Ivan, precum și al Prea Sfințitului Nicolae Colan, sau ca deputat al Congresului Național Bisericesc, președinte al Asociației șerului „Andrei Șaguna“, secția Cluj, ca ostenitor la organizarea Eparhiei Maramureșului.

Toate acestea vor trebui arătate cu prilejul unei comemorări în cinstea acestui făclier, care a luminat destinele tinerei Eparhii a Clujului.

Anul 1940, prin granița nedreaptă care despărțea pe frații de același sânge și lege, din Ardeal a frânt și linia de continuitate a consilierului Seb. Stanca, trebuind să ia drumul pribegiei, unde nu a conștient să-și pună și pe mai departe munca în slujba Bisericii și neamului deopotrivă.

În numele Prea Sfințitului Episcop Nicolae Colan, al Consiliului Eparhial și al preoțimei din Eparhia Clujului — care l-a cinstit ca pe un mădular mult prețuit al familiei preoțești — depun omagiul plin de recunoștință și de respect, pentru cel ce a jertfit o viață de muncă pe altarul Episcopiei noastre.

Din zăbrănicul de jale, care a cuprins întreaga noastră Eparhie, se desprinde o lăcrimă fierbinte peste țărâna proaspătă a mormântului lângă care ingenuchem cu sufletele noastre, rugând pe bunul Dumnezeu să dea mângâiere distinsei familii, atât de îndurerate prin această pierdere, iar sufletului Protopopului stavr. Dr. Sebastian Stanca să-i facă parte cu drept întru împărăția Sa, spre veșnică pomenire.

Pr. PAVEL ȘENDREA

¹ Cuvântarea delegatului Eparhiei Clujului la înmormântarea regretatului Prot. Dr. Seb. Stanca.

ția și chemarea ce o are de-a lucra din porunca și cu puterea lui Hristos și în sfârșit el trebuie să fie »alter Christus« din punct de vedere etic personal. În acest din urmă sens, accentul asemănării dintre preot și Hristos, cade în sfera educației pe care trebuie să și-o formeze spre a se apropia de ideal.

De altfel educația prin sine însuși a preotului apare atât de necesară și reliefată în asemănările și mandatul pe care Noul Testament îl dă apostolilor și urmașilor lor.

Preotul are să fie asemenea unei cetăți ce stă pe vârful de munte (Matei 5, 4); »lumina lumii« (Matei 5, 4) care nu are părtășie cu întunerecul; »sarea pământului« (Matei 5, 3) menită să dea gust și să imprime caracter duhovnicesc vieții; »ostaș al lui Hristos« (2 Tim. 2, 3), luptător pentru împărăția lui Dumnezeu: »omul lui Dumnezeu« (1 Tim. 2, 3) deosebit de omul păcatului; slujitor al lui Hristos și ispravnic al tainelor dumnezeiești.

Raportată la aceste misiuni neotestamentare ale preotului, educația lui prin sine însuși înseamnă căutarea tuturor mijloacelor prin care desăvârșindu-se pe sine, face viu și activ »darul« ce i s'a dat prin hirotonie.

Care sunt aceste mijloace ce îi stau preotului la îndemână pentru o educație prin sine însuși? După felul cum se adresează ele uneia sau alteia dintre facultățile sufletului, le putem împărți în trei categorii: studiu pentru desăvârșirea intelectuală, rugăciunea și altarul pentru curățenia inimii și sfințirea sentimentului și exerciții deprinderile virtuozității pentru perfecțiunea lui morală.

Cu ajutorul lor preotul poate împlini zi de zi chemarea Mântuitorului: »Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel din ceruri este desăvârșit«.

Preot Dr. VASILE COMAN

Pentru orfanii noștri

Zelul și dragostea se încununază

Colecta generală din acest an pentru orfelinatul nostru arhiepiscopesc, devine tot mai grăitoare prin rezultatele ei. Aceste rezultate pe care le înregistrăm zilnic își au graiul lor. Ele sunt atât de deosebite, atât de felurite; sunt parohii modeste, cari dau rezultate peste așteptări, pe de altă parte parohii întinse, cu nume mare iar rezultatul colectei mediocru. De asemenea din parohii egale de aceleași condiții, vin rezultate cu totul deosebite. Succesul sau lipsa de reușită a colectei își au pricina în felul în care operația de colectare a fost dusă la îndeplinire.

Aproape toate rapoartele preoților cari venesc o bună reușită, arată în același timp organizarea care s'a făcut pentru îndeplinirea colectei. Parohul a mobilizat consiliul parohial, societățile religioase din parohie, în deosebi Reuniunea femeilor și societățile tineretului „Sf. Gheorghe” sau „Anastasia Șaguna”. Odată cu organizarea echipelor de colectare, s'a împărțit și parohia în sectoare dându-se în seama fiecărei echipe câte un sector, unde avea să colecteze, umblând din casă în casă. Iar ca acțiune premergătoare acesteia, în câteva duminici și sărbători, preotul și-a pregătit prin cuvântări primite credincioșii, pentru o bună primire a echipelor de colectare, cari vor bate la ușile tuturor în folosul orfanilor neamului.

Iată în acest fel au depus zel și dragoste cei mai mulți preoți cari au fost arătați în acest loc cu rezultate remarcabile pentru orfelinat. Pe de altă parte se lămurește, pentru ce în alte părți rezultatele colectei pentru orfelinat rămân insuficiente. Zelul și dragostea se încununază, dau roduri pilduitoare. În sprijinul acestor afirmațiuni suntem în măsură să putem aduce drept dovezi fapte grăitoare. Astfel:

Făgărașul, prin zelosul protopop Traian Ciocănelea, vine cu următorul rezultat al colectei: 10.000 (zece mii) Lei 2574 kg. cartofi; 500 kg ceapă; 50 kg. zarzavat. La centrul tractului are strânși 12000 kg. cartofi, (peste un vagon) și 1200 kg. ceapă. Laudă lui și credincioșilor noștri donatori. Parohia Brașov Cetate, a mai fost arătată aici cu 10.000 Lei; recent părintele Dr Vasile Coman, având largul concurs al Reuniunii Femeilor a venit cu alte 10.000 Lei rotunjindu-și astfel colecta la suma de Lei 20.000.

Cititorii noștri vor zice: Sunt parohii mari și astfel de rezultate au fost posibile. N'ar fi fost posibile fără râvnă și zel și fără dragoste pentru lucrul duhovnicesc. Dar iată acum parohia Valea Mare din Secuime din care ne a venit suma de Lei 2525. Dar părintele Bătrânu raportează. „Colecta s'a făcut timp de două săptămâni, cât fiecare casă a fost cercetată, indemnând la ajutorință.

Cităm cu deosebită satisfacție rezultatul colectei din Crișeni-Călan, mediu de muncitori de fabrică. Ei bine 124 de familii de muncitori, au rotunjit pentru orfanii neamului frumoasa sumă de Lei 10.500. Citez în continuare și alte câteva rezultate, lăsând pe cetitori să-și facă singuri reflexile: Feldioara, Brașov: Lei 4685; Alțina 1000 Lei; 15 ferdele porumb, una ferd grâu. Șura Mare 60 ferdele cartofi; 250 kg. porumb; Răușor, Lei 2500.

Precizări: Sumele de bani colectate vor fi expediate fără întârziere la Consiliul nostru arhiepiscopesc cu specificare pe mandat: Pentru orfelinat. Parohiile cari au colectat cereale, alimente sau efecte și cari n'au avut ocazia să trimită cele colectate direct la Sibiu, le vor duce și le vor depune la protopopiatul respectiv. În raport or specifică acest lucru. Oficiile protopopești sunt rugate să raporteze până la 10 Decembrie a. c. la centru cantitățile pe cari le au la magazia tractului pentru orfelinat.

DEDICAȚIE

Mănunchi de gând curat, buchet înmiresmat de bucurie,
Il oferim Inaltului Păstor, drept sfântă mărturie,
Că-l vom iubi și-l vom păstra în suflet dalb de crin imaculat
Și'n volbura de ani îl vom urma cu dorul veșnic luminat.

Din caerul bătrânei vremi vom ști ca să culegem rugăciuni;
Ferește, Doamne, pe-al nos' Ierarh iubit de orce-amărăciuni,
Iar viața l-o 'nzilește sub candela aprinsă a fericirii
Din cari să curgă seva tot mai îmbelșugată-a mântuirii.

În ziua prăznuirii sfinte, țărani cu preoți dela sate,
Zileri, pâlmași și cărturari trimiți urări de sănătate
Inaltului Păstor, rugând pe Dumnezeu să-l fină'n ani de tihnă,
Ca să conducă pe credincioasa turmă la veșnică odihnă.

Preot ȘTEFAN IASCIANU

Actualități creștine

Concursul: Hristos și frățietatea universală. Sub auspiciile Departamentului Tineretului de pe lângă Consiliul ecumenic al Bisericii și ale Alianței universale pentru Prietenia internațională prin Biserici, se organizează pentru a cincea oară concursul: „Hristos și frățietatea universală”. Acest concurs e deschis pentru tineretul din întreaga lume fără nici o deosebire de rasă, de limbă sau de sex. Subiectele de tratat sunt pentru juniori (12—16 ani): „Ce spune Biblia cu privire la frățietatea universală?”, iar pentru seniori (16—20 ani): „Ce acțiune concretă trebuie să duc astăzi, ca tânăr creștin, pentru pacea mondială?” Termenul pentru primirea lucrărilor este 30 Aprilie 1948. Participarea la concurs e gratuită. Secretariatul concursului: 37 Quai Wilson, Genève.

„**Testamentul patriarhului Serghie.**” Patriarhia ortodoxă de Moscova a publicat o carte intitulată „Patriarhul Serghie, testamentul său spiritual”, care inspiră și azi Biserica rusă. În introducere, se arată că patriarhul Serghie, mort, în 1944, aparținea la categoria „lucrătorilor planurilor tainice ale lui Dumnezeu”. Ieșiți „din cea mai bună tradiție rusă”, el n'a fost niciodată „un reacționar legat de trecut numai pentru că e trecut”. Prin iubirea dreptății, Serghie era pentru „ceea ce-i rezonabil în lucrurile noi”. În capitolul consacrat Soborului ce s'a adunat la începutul anului 1945, după moartea patriarhului Serghie, se spune că nu-i de parte ceasul „în care lumina creștinismului care vine dela Orientul ortodox, va lumina Occidentul”. Biserica în U.R.S.S. „separată dar nu îndepărtată de Stat”, poate „aplica comandamentele Domnului nostru Iisus Hristos în viața practică”. Credincioasă testamentului lăsat de patriarhul Serghie, Biserica înțelege „să cultive și înobileze darurile și geniul propriu al poporului rus”. În timpul războiului, ea s'a dovedit a fi „o forță” de progres, al cărei scop primordial este de-a aduce pacea în lume. În ceea ce privește civilizația europeană occidentală, Biserica patriarhală rusă „vrea să opună principiului individualist al Occidentului, principiul unei unități strănse”... „Cooperarea frățească a popoarelor ortodoxe trebuie s'arate lumii necesitatea de-a se elibera de egoismul național pentru a ieși din luptele dintre națiuni cari sunt consecința acestuia”.

Amânarea Congresului panortodox. Din pricina că nu s'au putut face toate pregătirile necesare, Congresul panortodox care fusese programat pentru finea lui Septembrie la Moscova, a fost amânat până în vara anului 1948.

Impresii despre viața bisericească din Rusia. În săptămânalele franceze „Réform” (31 Mai 1947) și „La Semaine du Monde” (10 Mai 1947) care apare la Paris, dl André Pierre face cunoscute impresiile ce le-a cules — cu prilejul Conferinței dela

Repețim la acest loc din nou foarte stăruitoarea rugămintă și cerere de-a colecta cât de puțin grâu, pentru copilașii noștri orfani.

REFERENT

Moscova — asupra vieții bisericești din U.R.S.S. Slujbele dumnezeiești — scrie dânsul înainte de toate — lasă o impresie durabilă. „Stăpânește acolo o neobișnuită dispoziție spre rugăciune. Oamenii s'au adunat, pentru a mărturisi entuziasmul credința lor și pentru a da expresie legăturii lor cu credința părinților. Nimenea nu se rușinează a-și manifesta public sentimentele sale religioase”. Biserica câștigă în felul acesta influență și asupra tineretului. Biserica ortodoxă rusă — accentuează dl A. P. — e bucuroasă de mișcarea ecumenică a Bisericilor și de strădanțiile creștine de unire”.

Conferința ortodoxă pentru dascăli de religie Sub auspiciile arhiepiscopului Vladimir, exarhul Patriarhatului ecumenic, s'a ținut la Paris — în zile de 24 și 25 Sept. a. c. — o conferință a pedagogilor ortodocși. Chestiunea discutată a fost nivelul actual al instrucțiunii tinerilor emigranți ortodocși în Franța și educația religioasă a tinerimii ortodoxe din această țară. S'a luat hotărârea de a se da o instrucție religioasă tinerilor cari — din cauza depărtării lor de centre — nu frecventează nici o școală.

Dar prețios. Generalissimul Chiang Kai-Chek și soția sa au donat proprietatea lor de 20 de clădiri, Bisericii metodiste din China, pentru a ocroti aici pe orfanii de războiu. Generoșii donatori au adăugat la acest dar și o sumă considerabilă de bani pentru amenajarea clădirilor.

Conferința misionară internațională dela Toronto. În lungul șir al sesiunilor ecumenice din anul acesta, conferința misionară internațională dela Toronto (Canada) a fost înfruntarea cea mai reprezentativă. Deși restrânsăca număr, conferința a întrunit pe conducătorii misionari responsabili din toate țările misionare, ca și pe reprezentanții tinerelor Biserici din toate câmpurile de misiune importante. Ea a prelungit puțința unei largi priviri de ansamblu asupra situației Bisericilor din lume. Bilanțul dela Toronto e următorul: Nici una din Bisericile misionare n'a fost nimicită de furtuna războiului. Dimpotrivă, în Bisericile apăsate de greul ei, s'au deschis noi adâncuri de viață spirituală. Înainte de toate, în decursul despărțirii, conștiința unității creștine a crescut nouă și puternică.

C. S.

Nr. 11.127/1947.

Comunicat

Facem cunoscut pe această cale tuturor Oficiilor protopopești și parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, că absoluventul de școală de cântăreți Nicolae Oncu din parohia Rîșca—Hunedoara, a fost găsit vinovat de delictul disciplinar normat de Art. 32 din Reg. Proced. al instanțelor disciplinare și judecătorești, pentru fals în acte publice și practicarea atribuțiilor legate de treapta diaconiei fără a avea hirotonia legală.

În consecință, numitului i se ia dreptul de candidare la vreun post de cântăreț bisericesc în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre și i se interzice de a mai face orice serviciu bisericesc, sub pedeapsa scoaterii din sânul Bisericii.

Susumitul nu are hirotonie întru diacon și deci nimeni nu-l poate admite la nici o slujbă.

Sibiu, din ședința bisericească dela 25 Noembrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Alegerile vlădicești

În ziua de 18 Nov. c., I. P. Sf. nostru Arhiepiscop și Mitropolit NICOLAE a prezidat lucrările pentru deschiderea Congresului Național Bisericesc în sesiune extraordinară, convocat în vederea noile alegeri vlădicești. Tot I. P. S. Sa a prezidat și condus lucrările Marilor Colegii Electorale Bisericești din zilele de 19, 20 și 21 Noembrie c., cari au ales pe următorii vlădici:

1. P. S. Sa Iustinian Marina în în senunul de Mioropolit al Moldovei;

2. I. P. C. Sa Arhimandritul Firmilian Marin la Arhiepiscopia Craiovei;

3. P. C. Sa Protopopul Sebastian Rusan la Episcopcia Maramureșului.

Insoțim alegerea noilor vlădici cu urări de păstorire bogată în roduri duhovnicești.

Brazdă mai adâncă

trage — sub conducerea părintească a P. S. Andreiu — preoțimea din Eparhia Aradului, în ogrorul sufletesc al păstorților ei, prin organizarea de misiuni religioase pentru popor, în tot timpul postului Crăciunului. Lucrarea aceasta poate servi ca pildă și îndemn pentru toți slujitorii Domnului.

Strigătul lumii după Biblie

Marile neazuri ce le-a adus asupra omenirii cumplitul războiu din urmă, au făcut pe mulți oameni din toate părțile sociale și din toată lumea, să-și caute hrana duhovnicească și echilibrul în cuvântul izbăvitor al Sf. Scripturi. Omenirea e stăpânită azi de o sete puternică după Biblie.

În sprijinul acestei sublinieri stau însăși faptele: Comisionarul pentru Biblie din Austria de sus a răspândit într'un lagăr de refugiați — timp de 3 ore — un număr de Biblii și N. Testamente pentru care mai înainte avea nevoie de o săptămână. Cea mai mare societate biblică germană anunță, că dela sfârșitul războiului au părăsit mașinile ei tipografice trei sferturi de milion de exemplare din Biblie și că alte două milioane de Biblii și N. Testamente vor apare în curând. Pe lângă aceasta, multe mii de Biblii au fost aduse în Germania din străinătate. În Franța răspândirea Bibliei în cursul anului 1946 a atins cifra record de 206.403 exemplare.

În China ne vine vestea, că dela casa biblică din Shanghai au pornit 3 1/2 tone de Biblii spre Siam și 2 tone spre Lanchew; dar aceste trimiteri au putut satisface numai o mică parte a cerințelor. Un misionar care a făcut acum după războiu o mare călătorie, a descoperit pe munții Formosei o comunitate creștină care n'a fost viztată niciodată de vreun misionar european. O singură Biblie la îndemână, strânge regulat în jurul ei pe cei 4000 de membri ai acestei comunități. Singurul strigăt al acestei comunități a fost: „Rugămu-te, adu-ne Biblii!” Tânăra Biserică din Japonia s'a păstrat peste toate neazurile războiului și acum strigă lumii: „Aduceți-ne Biblii!”

Din Africa, unde în cursul ultimilor o sută de ani 300 de popoare au primit cuvântul lui Dumnezeu în limba lor populară, vine mereu strigătul: „Aduceți-ne Biblii!” Popoare care o au, strigă: „Aduceți-ne mai multe”, iar cele ce n'o au încă se roagă: „Dați-ne cuvântul lui Dumnezeu în limba noastră!”

În America strigătul după Cartea Cărilor nu-i mai puțin stăruitor. În regiunea fluviului Amazonelor un comisionar de Biblie a răspândit în 3 săptămâni 92 Biblii, 165 Testamente Noi și 787 părți din Biblie.

Când în vara acestui an s'au întâlnit la Amerfort lângă Amsterdam, bărbații responsabili ai societăților biblice din lume, marea problemă pe care ei auvră s'o rezolve și care apăsa greu pe umerii lor, a-ceasta a fost: Oamenii și popoare cer cuvântul lui Dumnezeu!

Biblia s'a dovedit a fi pâinea vieții pentru toată lumea. Si aceasta tocmai pentru că ea-i solla lui Dumnezeu către toată lumea.

C. S.

Predica la înmormântare

Intre îndrumările sănătoase ce-a ținut să mi le împărtășească cineva cu privire la viața și activitatea pastorală în sânul obștei dreptcredincioase, mi-a spus și aceasta: „Nici un moment al vieții pastorale nu este mai prielnic, mai rodnic în convertire la calea Domnului, ca acela al morții“.

De atunci a trecut câțiva timp. Și cum n'am experiența ce ți-o dau anii, în tăcere am meditat de sârg. Călăuzit de principiile pastorale, am selecționat momente din complexul vieții și singur am încercat o lămurire.

În principiu m'am identificat. Dece?

Peste tot perspectiva eshatologică imprimă seriozitate morală asupra vieții. Propțiți cu privirea peste zare, suntem serios îndemnați să acordăm altă înțelegere vieții de aici. Dela suprafața lucrurilor îmbietoare de voluptăți vremelnice, ne lăsăm în adâncuri cu grija statornică de-a surprinde cele veșnice.

Și totuși, deși acesta este adevărul de esență dogmatică și morală, realitatea experienței e cu totul alta. Cel puțin așa m'au făcut să cred zilele preoției mele.

Să mă explic!

Atmosfera la înmormântare e încărcată de simțăminte de durere. Ai familiei mai ales, îmbracă regretele în zăbranic și storc din copleșirea inimii, lacrimi.

Preotul urmând pilda sf. ap. Pavel e dator să se facă „tuturor toate“. În fața bucuriilor și durerilor, deopotrivă, să fie una cu turma. Așa fiind, atitudinea lui e conformă cu prilejirea.

Cu o ținută serioasă, sobră, să facă slujba. Fără grabă și pe cât se poate amănunțită. Cetitul și cântatul să fie pe înțelesul tuturor.

Urmează predica! În jurul acesteia ne concentrăm discuția.

Semnalăm că Molitelnicul nu-i indică locul și ca atare n'o impune. Cum? Nu face și ea parte din slujba înmormântării?

Răspundem: totul rămâne la latitudinea preotului: Nu-i o soluție mai comodă, ci așa e mai bine. Dar cum se explică atunci că preoții predică dearândul, fără deosebire? Cere poporul? Impune obișnuința?

Dacă predici la toți, ai cel mult o satisfacție personală, nicidecum un spor în pastorație. Și predica ia formă tipică. Nu fiindcă n'ai putea prezenta diferit ideea morții. Din pricină că ți se impun spre predicare aceleași lucruri. Nu mai ai libertatea să scoți în evidență meritele creștine, virtuțile, căci pe toți îi lauzi, despărțirea tuturor o îmbraci în regrete și îmbii din o parte și alta, formularea tip a prea multor iertăciuni.

Rezultatul: conținutul, deși e colorat cu citate biblice, intonarea, cu un cuvânt totul îmbie „sdrobirea inimilor“.

Acesta este rostul predicii la înmormântare?! Nu!

Atmosfera e indoliată, plânsete, suspinuri destule. Predica să adâncească durerea? Ori e mai bine să întărească credința, să mângâie, să cheme la realitate sufletele?

O singură justificare are plânsul alături de trupul neînsuflețit: durerea de a te ști în păcatul de a nu fi viețuit în pace cu cel care pleacă; durerea de a vedea desmințite idealurile în care ți-ai pus nădejdea în nesocotință; durerea, împreună cu rugăciune, cu căință, pentru cel care nu mai este și care în viață n'a făcut lucru creștinesc. Aceasta este durerea, pentru cine o simte, mai mare decât regretul despărțirii.

Atunci cum să fie predica?

Potrivit scopului ei, în genere, predica urmărește să facă educație creștină. Învață, punând în concordanță Evanghelia cu viața și prin îndemnuri morale înduioșează inimile să pecetluiescă cu fapta, învățătura.

E adevărat că la înmormântare predica are o ținută proprie; i-o dă conținutul, dar și intonarea. Cu toate acestea, nu poate fi îndepărtată dela scopul ei: educația.

De aceea, cine nu face educație din predica la înmormântare, e îndrumat să nu

A U A P A R U T I

A U A P Ă R U T I

Calendarele

BUNULUI CRESTIN

cu Șematism Lei 160—; fără Șematism Lei 60—

și

„OASTEA DOMNULUI“

Lei 60—

pe anul 1948

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variază și sunt împodobite cu multe ilustrații frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adauge încă pentru porto postal și anume: pentru 1 ex. Lei 45, pentru 2 ex. Lei 50, pentru 3 ex. Lei 55, pentru 4 ex. Lei 60, pentru 5 ex. Lei 65, pentru 10 ex. Lei 90.

— Contra ramburs nu se trimite —

predice. „Ori predica numai ca să nu desmintă spusa marelui Eminescu:

„Or să vie pe-a ta urmă în convoi de înmormântare, Splendid ca o ironie, cu priviri apăsătoare... Iar desupra tuturor va vorbi un mititel, Nu slăvindu-te pe tine — lustruindu-se pe el“.

O îndrumare mi-a servit-o și mie un om cu experiență: Să nu se predice la toți! Să se aleagă tipuri de oameni — de jos sau de sus — a căror viață evidențiază-o în lumina Scripturii, să rămână pentru cei cari ascultă: pildă și să se reducă pe cât se poate „iertăciunile“, atât de obișnuite în sânul poporului. Predica să fie scurtă și de preferat scrisă.

Așa am ajuns dela identitatea de gânduri, la realitatea faptei.

Preot A. Marian

Aviz important

Oficiile parohiale cari n'au avut ocazia să trimită direct la Sibiu, cerealele, alimentele și efectele colectate pentru orfelinat, sunt îndrumate să le depună la magazia Oficiului protopopesic respectiv.

Despre aceasta vor face raport Consiliului nostru arhiepiscopesc.

Consiliul Arhiepiscopesc

Pagina misionară

pe care confratele nostru „Legea Românească“ dela Oradea a inaugurat-o de curând, ne-a sursprins plăcut ca orice inițiativă sănătoasă și de o actualitate deosebită. Incredințată nimerit redactării P. C. Sale Păr. Prot. Andrei Lușța, ea își propune să fie „seismograful strădaniilor preoțești din cuprinsul Eparhiei și focarul directivelor și acțiunilor“ din câmpul misiunii interne, care este azi atât de necesară și la noi. Li urăm spor la muncă și roduri la înălțimea cerințelor actuale!

Carte postală

Așa se intitulează noua rubrică deschisă de curând în paginile sale, de către confratele nostru „Renașterea“ dela Cluj, cu ținta nimerită de-a lupta pentru curățirea limbii noastre de orice greșală care îi schimbă frumusețea și-i tulbură armonia. Li urăm spre la treabă și o rugăm — deși știm că-i drum tare lung într'acolo — să nu tacă până ce nu și-a atins ținta deplin!

Srijiniți cu drag
TELEGRAFUL ROMÂN

VITRINA CĂRȚII

Carte de rugăciuni. Tipărită cu binecuvântarea I. P. S. S. Mitropolitului Lt. *Emilian* al Sucevei. Tiparul și editura Sfintei Mitropolii. Suceava 1947, pagini 100. Preț 70.

Rugăciunea trebuie să fie hrana duhovnicească de fiecare zi a bunului creștin. De aceea, apariția unei cărți de rugăciuni trebuie întâmpinată totdeauna cu o deosebită bucurie.

Iată de ce înregistrăm cu legitimitate satisfacție primirea prezentei cărți de rugăciuni, tipărită sub îngrijirea Părintelui George Antonescu. După o scurtă și potrivită culegere de citate biblice îndemnătoare și îndrumătoare la rugăciune, cărticica cuprinde rugăciuni la diferitele împrejurări și trebuințe ale omului, cântări bisericesti și elemente de îndrumare în cele ale credinței și vieții creștine.

Îndrumăm pe toți la zăbavnica sorbire din acest proaspăt izvor de zidire duhovnicească!

Sfântul Grigorie de Nissa: Viața fericirii ei Macrina. Tălmăcire din grecește de Prof. Teodor Bogodae. Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 67. Preț 50 Lei.

O cărticică minunată, un ales fagure de miere duhovnicească, pe care dacă prinzi a-l citi, nu-l mai lași din mână, până ce n'ai ajuns la ultima filă, pe care o întorci cu părerea de rău că folositoarea zăbavnă a cititului încetează prea de grabă. Această iscusită tălmăcire într'un grai românesc ales și ușor de înțeles — așa de reușită, încât nici nu simți că-i traducere! — sporește nimerit biblioteca populară „Veniți la Hristos“ și pune la îndemâna tuturor: preoți și popor, unul din modelele cele mai vestite ale bunei viețuirii și ale puterii de-a îndemna pe alții spre viața duhovnicească. Minunat îndreptar de viețuire pentru vremurile de azi, cari cer cât mai multă solidaritate frățească, viața fericitei Macrina este un îndemn viu și puternic spre o cât mai largă și caldă deschidere a inimii către durerea și necazul semenului, spre o cât mai adevărată și cinstită viețuire creștinească. Pilda minunată a vieții ei ne învață nu numai cum să trăim, ci și cum să murim creștinește!

Mulțumind traducătorului pentru prețiosul dar ce-l face Bisericii noastre, îl rugăm să întărească folositoarea răvnă de-a pune la îndemâna tuturor neprețuitele mărgăritare duhovnicești, pe care le cuprinde bogata literatură patristică. Iar pe frații preoți îi rugăm nu numai să citească înșiși — fără întârziere — această cărticică, ci și să atragă poporul dreptcredincios luarea aminte asupra ei, ca să fie gustată de cât mai mulți.

C. S.

Andrutosos Hristu: Sistem de morală. Trad. Dr. I. Lăncrăjan și Prof. E. Mudo-

poulos. Tip. Arhidiecezană Sibiu 1947 p. 388 + XII Preț 500 Lei.

Ne lipsea până acum un manual academic de morală ortodoxă. Acesta a fost motivul pentru care Înalt Prea Sfințitul a susținut traducerea și tipărirea moralei lui Andrutosos. Și alegerea a fost foarte bună.

Andrutosos ne e cunoscut prin Dogmatica tradusă de Păr. Dr. D. Stăniloae. Sistemul de Morală par'că depășește Dogmatica. Dacă în Dogmatică iese în evidență spiritul speculativ-filosofic al autorului, în Morală alături de spiritul speculativ și sistematic, care scoate în lumină principiile fundamentale ale moralității, iese în evidență și talentul descriptiv, care sesizează viața în aspectele ei concrete și o direcționează în sens creștin. Morala lui Andrutosos este cartea unui maestru care îmbină intuiția cu rațiunea, concretul cu principialul. Ținuta ei este științific-academică. Avem astfel în limba română un tratat de Morală care poate fi recomandat nu numai studenților teologi, ci oricărui intelectual român.

Traducerea a fost grea și a necesitat o muncă migăloasă. Traducătorii s'au silit să ni-o ofere într-o limbă clară, cursivă și chiar literară. Afară de mici scăpări din Partea I-a, în special Partea II-a este admirabil tradusă.

Morala se împarte în: Partea I-a principală (Esența binelui, Principiul și autoritatea Binelui, Săvârșirea Binelui) și Partea II-a specială (Morală individuală: Raportul moral față de sine și aproapele, Morala Socială: familia, statul, Biserica). E materialul întreg tratat în perspectivă creștină, fără a fi școlastic, ci dimpotrivă mișcându-se după liniile unei gândiri vii. E o operă de sinteză și de creație, nu una de compilație.

De aceea, recomandăm cartea tuturor celor ce doresc să aibă orientări creștine asupra problemelor vieții, a vieții actuale.

N. M.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

RĂSCUMPĂRARE. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* și-a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dăruind suma de 5000 (cinci mii) lei pentru Orfelinatul Bisericii.

Ca răspuns la vizita pe care frunțașii guvernului român au făcut-o la Budapesta, o delegație a guvernului ungar a vizitat Capitala. Cu acest prilej s'a semnat și un acord cultural.

Guvernul Cehoslovaciei a acordat zece burse pentru studii de specializare, studenților români.

P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei, a demisionat din calitatea de Episcop Lt. al Romanului.

În 15 Dec. 1947 va apare noua foaie bisericească dela Cluj: „Renașterea pentru popor“.

În ziua de Duminecă, 23 Nov., c. baritonul Ion Mărgineanu dela Opera de Stat, a dat în sala Dalles un concert în folosul restaurării bisericii Stavropoleos din București.

DI Prof. Ion I. Clopoșel a fost numit director general al Casei I.O.V.R.

EXTERNE

În 25 Nov. c. s'a deschis la Londra Conferința Miniștrilor de Externe.

În seara zilei de Vineri, 21 Nov. c., Adunarea generală a O.N.U.-lui și-a încheiat lucrările, cu excepția chestiunii Palestinei.

În curând se va încheia un acord comercial între U.R.S.S. și Marea Britanie.

Guvernul Ramadier a demisionat. Noul guvern s'a constituit sub președenția dlui Robert Schuman.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului